

Αρχιερατικό συλλείτουργο στην Κέρκυρα για την εορτή του Αγίου Σπυρίδωνος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Με τη συμμετοχή πλήθους λαού τελέστηκε το πρωί της Παρασκευής 12 Δεκεμβρίου 2025, στο Ιερό Προσκύνημα, Αρχιερατικό Συλλείτουργο για την εορτή του προστάτου της Κέρκυρας Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκηποννήσων κ. Δημητρίου και συνιεργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος και του οικείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

Πολλοί πιστοί συμμετείχαν στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, ενώ η Παλαιά Φιλαρμονική, κατά το τυπικό της κερκυραϊκής παράδοσης, απέδωσε τιμές στο ιερό σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος, το οποίο βρίσκεται στην «θύρα», προς προσκύνησιν. Είχε προηγηθεί και ολονύκτιος αγρυπνία, με τη συμμετοχή πολλών πιστών.

Στην θεία λειτουργία συμμετείχε και ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Νικόλαος Δένδιας, ο οποίος, παρά το βεβαρυμένο πρόγραμμά του, βρέθηκε στην ιδιαίτερη πατρίδα του για να προσκυνήσει τον Άγιο Σπυρίδωνα. Παραβρέθηκαν ακόμη ο Υφυπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Στέφανος Γκίκας, ο Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων κ. Ιωάννης Τρεπεκλής, ο Δήμαρχος Κεντρικής Κέρκυρας κ. Στέφανος Πουλημένος, ο Δήμαρχος Βορείου Κερκύρας κ. Γιώργος Μαχειμάρης, ο Αρχιεπίσκοπος των εν Κερκύρα Ρωμαιοκαθολικών κ. Γεώργιος και πολλοί εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών του τόπου.

Προσφωνώντας του προσκεκλημένους εκ του Οικουμενικού Πατριαρχείου Αγίους Αρχιερείς και τον αξιότιμο Υπουργό Εθνικής Αμύνης κ. Νικόλαο Δένδια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος τόνισε τα εξής:

«Ημέρα χαρμόσυνος και πανευφρόσυνος για την Εκκλησία και τη χριστιανοσύνη σήμερα η μνήμη του προστάτου του τόπου μας Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος! Θυμόμαστε τη ζωή και το παράδειγμα ενός Αγίου που με τον βίο του μάς έδειξε πώς γίνεται «πράξεις η επίβασις της θεωρίας». Διότι ο Άγιος Σπυρίδων έζησε ως σύνολος άνθρωπος, ψυχή τε και σώματι, την παρουσία του Θεού στην καρδιά και στον νου του. Αγάπησε εκ νεότητος τον Θεό. Τον αναζήτησε αγαπώντας τον συνάνθρωπο. Δεν λύγισε στις δοκιμασίες της ζωής του, στην εκδημία της συζύγου και των παιδιών του.

Δεν αισθάνθηκε κόπο να διακονεί τον πτωχό, τον αδικημένο, ακόμη και να συγχωρέσει τον αδικούντα. Παρέμεινε όμως και ακέραιος στην πίστη. Την υπερασπίστηκε στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο, από την οποία φέτος συμπληρώθηκαν χάριτι Θεού 1700 χρόνια. Και έδειξε με τη ζωή της θείας λειτουργίας και ευχαριστίας, όπου τον συνόδευσαν άγγελοι συλλειτουργούντες, ότι ο σκοπός της υπάρξεώς μας είναι εν ευγνωμοσύνη βαθεία προς τον Θεό να ζήσουμε την κοινωνία μαζί Του και με τον συνάνθρωπο στην Εκκλησία, για να λάβουμε «στέφος άφθαρτον» την χάρη της αναστάσεως, την οποία ο Άγιός μας προγεύεται και εν τω αφθάρτω του σώματι.

Την μνήμη του Αγίου τιμούμε ιδιαιτέρως στον τόπο και το νησί μας. Διότι κάθε φορά που ατενίζουμε τον Άγιο ιστάμενο στην θύρα του ναού του, κάθε φορά που προσπίπτουμε ικετεύοντας ενώπιόν του, ταπεινοί προσκυνητές, κάθε φορά που ακούμε τους περικαλλείς προς τιμήν του ύμνους, αισθανόμεθα ευγνωμοσύνη και για το νησί μας, για όσα ο Άγιος προσέφερε, για την επανειλημμένη λύτρωση από την σιτοδεία, από την πανώλη, από τους αλλοθρήσκους εχθρούς, από τις αδικίες, αλλά και την στήριξη σε καιρούς δίσεκτους και υλικά και πνευματικά.

Και είμεθα πεπεισμένοι ότι ουδέποτε θα μας εγκαταλείψει, ακόμη και αν εμείς συχνάκις δεν είμαστε έτοιμοι να του ανταποδώσουμε αυτό που ζητά. Και δεν είναι άλλο αυτό από την αγάπη για τον Θεό, από την πίστη, έστω και μικρά, για τον ενανθρωπήσαντα Κύριό μας, διότι το φως του Αγίου λάμπει στον κόσμο για να δούνε οι άνθρωποι όχι μόνο τα δικά του έργα, αλλά και τα δικά μας ως χριστιανών και να δοξολογήσουν το όνομα του Θεού εν ουρανοίς. Με αυτόν τον τρόπο, με την πίστη και τα τα καλά μας έργα έχει νόημα η εορτή.

Σήμερα έχουμε μεγάλη χαρά, διότι υποδεχόμεθα δύο αδελφούς συνεπισκόπους και και συλλειτουργούμε μαζί τους, ως ο Άγιος επιθυμεί και η Εκκλησία ορίζει. Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γέροντα Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριο και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα. Και οι δύο έρχονται από την βασιλίδα των Πόλεων, την Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εκεί ο Άγιος Σπυρίδων παρέμεινε επί σχεδόν 7 αιώνες, από τότε που μεταφέρθηκε το άφθαρτο σκήνωμά του εκ Κύπρου, για να μην περιπέσει εις χείρας αλλοτρίας, και έμεινε μέχρι την Άλωση της Πόλεως, για να έρθει σε εμάς, θησαύρισμα πολύτιμον και ανεκτίμητον.

Η παρουσία σας, Σεβασμιώτατοι, μας υπενθυμίζει τη συνέχεια του Γένους μας. Ήρθατε να μας φέρετε τις δικές σας μνήμες από τον Άγιο, που προστάτεψε επί τόσους αιώνες με τη σειρά του και αυτός, εκτός από την Υπέρμαχο Στρατηγό, την πρωτεύουσα της Ρωμησούνης. Να συμπροσευχηθείτε και να παρακαλέσετε κι εσείς με τη σειρά σας τον Άγιο για τον κερκυραϊκό λαό. Σας ευχαριστούμε και σας υποδεχόμεθα με μεγίστη χαρά, καθότι συνδεόμεθα και με δεσμούς φιλίας και συμπορεύσεως.

Θα παρακαλέσουμε ταπεινώς να μεταφέρετε στην αυτού Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, ο οποίος πριν από 11 ακριβώς χρόνια ήταν εδώ, προεστώς της ευχαριστιακής συνάξεως, τον βαθύτατο σεβασμό μας και την υϊκή μας αγάπη, καθώς και τις ευχές του ιερού κλήρου, του πιστού λαού και των αρχόντων του τόπου για ειρήνη, για ενότητα, για αγάπη, για αδιάπτωτο ορθόδοξο μαρτυρία στην Οικουμένη.

Η χαρά μας όμως πολλαπλασιάζεται, καθότι κοντά μας βρίσκεται ο Αξιότιμος Υπουργός Εθνικής Αμύνης, ο οικείος, ο Κερκυραίος κ. Νικόλαος Δένδιας. Γνωρίζουμε και εκτιμούμε βαθύτατα, κύριε Υπουργέ, την βαθιά σας πίστη. Γνωρίζουμε την αγάπη σας και τον σεβασμό σας για τον Άγιο Σπυρίδωνα. Γνωρίζουμε όμως και την αγάπη σας και την αδιάπτωτο διακονία σας για την πατρίδα μας. Υπηρετείτε σε ένα νευραλγικό υπουργείο, αυτό που κάνει όλους μας να αισθανόμαστε ασφαλείς για τα σύνορά μας, για την αντιμετώπιση εξωτερικών κινδύνων, για την διατήρηση της εθνικής μας υπερηφάνειας λόγω του ότι οι ένοπλες δυνάμεις είναι αυτές που εγγυώνται τη διατήρηση της ιστορίας, της παραδόσεως, της ελευθερίας του λαού μας κι εσείς αναλίσκεσθε καθημερινώς στον αγώνα να είναι σύγχρονες, να εμπνέουν σεβασμό, να λειτουργούν με ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών, με ισορροπία, με δυναμισμό, αλλά και εμπνέοντας ασφάλεια.

Χαιρόμαστε που είστε κοντά μας σήμερα, παρά το λίαν βεβαρυμένο πρόγραμμά σας. Λέει πολλά για εμάς αυτό σε μια εποχή στην οποία ο λαός μας θέλει η ηγεσία του να διαπνέεται από σεβασμό στα πάτρια, να έχει επίγνωση της ευθύνης, να στέκεται δίπλα στον άνθρωπο, να κρατά τις αξίες που μας έφεραν ως εδώ, να εμπνέει ενότητα και δυναμισμό, αλλά και να δείχνει ότι πιστεύει στον Θεό των πατέρων μας, στον Θεό των Αγίων, στον Θεό της αληθείας που έγινε άνθρωπος ίνα ημείς θεοποιηθώμεν. Ως ευ παρέστητε κ. Υπουργέ! Κάθε φορά που σας βλέπουμε αναπαύεται κατά άνθρωπον η καρδιά μας και χαιρόμεθα διότι σας βλέπουμε ως φίλο, οικείο και αληθινό ηγέτη!».

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ.

Δημήτριος, ο οποίος μετέφερε στον λαό του Θεού ένα ταπεινό προσωπικό του βίωμα, το οποίο έζησε πριν από δεκατέσσερις ημέρες στην Νίκαια της Βιθυνίας, κατά τις πρόσφατες εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 1700 χρόνων από την σύγκληση εκεί της Α' Οικουμενικής Σύνοδος. Αφόρμηση του βιώματος ήταν το ρητό θέλημα του Θεού, όπως αποτυπώνεται στον λόγο του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου: «Ο Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν».

Ατενίζοντας την εύφορο γη των ακτών της λίμνης της Νικαίας, ο ίδιος ένωσε μια σπάνια συγκίνηση εκ του ιστορικώς καταγεγραμμένου θαύματος της χάριτος του Θεού, η οποία αποτέθηκε στον Άγιο Σπυρίδωνα, αυτόν που συμμετείχε στην Α' Οικουμενική Σύνοδο. «Εν απλότητι αληθεί καλλυνόμενος» συνέβαλε καθοριστικώς εν θαύματι στην ανέανο επικράτηση της ορθοδόξου δογματικής διατυπώσεως περί της ομοουσίου τριαδικότητος του Θεού στο Σύμβολο της πίστεώς μας. Η θεοφιλής ταπείνωση του αγίου ανδρός, αρχικώς εγγάμου και πατρός γενομένου και εκ βοσκών ορμωμένου, υπήρξε αρκετή στον Θεό προκειμένου να επιδαψιλεύσει στον μακάριο επίσκοπο της Εκκλησίας να εκτελέσει το δικό Του Θέλημα προς οικοδομήν και ευστάθειαν της ταρασσομένης τότε εκ της αρειανής κακοδοξίας Εκκλησίας μας.

Η βαθύτατα ένθεος και θαυματουργική παρέμβασις του Αγίου Σπυρίδωνος έλαβε χώρα ενώπιον εκατοντάδων επισκόπων που θεολογικώς προβληματίζονταν, δεν μπορούσαν όμως να αποφανθούν οριστικώς μέχρις ο απλούς αλλά θεοφιλής και θεοκίνητος νους του επισκόπου Τριμυθούντος να αξιωθεί διά της ταπεινής προαιρέσεως να υπερβεί τα όρια της ανθρώπινης αντιλήψεως και να ψαύσει το υπέρλογον θέλημα του Θεού.

Ο Άγιος Πριγκηποννήσων τόνισε ότι το ιερότατο και πνευματικά θεσπέσιο γεγονός με συγκίνηση και δέος παραπέμπει την σκέψη του στην αφήγηση του θαύματος της αιμορροούσης γυναικός, όπου ένα άγγιγμα, μία ψαύση του ιματίου του Χριστού εκ βαθείας ταπεινώσεως ήρκεσε να θεραπευθεί μετά από μία δωδεκαετία δοκιμασίας. Ο Χριστός ρώτησε: «τις ο αψάμενός μου;». Πολλοί τον άγγιξαν, όμως το άγγιγμα της πιστής και ταπεινής αιμορροούσης ενεργοποίησε τη θεία δύναμη, όπως έκανε και το προσευχητικό άγγιγμα της παντοδυναμίας Του και του ελέους Του για την συστρατευομένη Εκκλησία από τον ταπεινό Σπυρίδωνα τον 4ο αιώνα.

Όσα κι αν γραφούν κι αν αναλυθούν εις προβολήν του μεγαλείου της ταπεινής ψυχής του Αγίου θα είναι ανεπαρκή και δεν θα είναι αυτά τα οποία θα ήθελε να αισθανθεί εκείνος, το πνεύμα του οποίου περιίπταται στους θόλους των ναών, ιδίως της Κέρκυρας. Αυτό που θα ευαρεστούσε τον Άγιο είναι η πνευματική μας προσπάθεια στη σύντομη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής μας, προκειμένου να την προσαρμόσουμε με τις αξίες της δικής του βιωτής.

Πνευματικές αξίες είναι οι αρετές της ψυχής, τις οποίες καλλιεργεί πρωτίστως και κυρίως η αυτογνωσία μας, διότι αυτή μας απαλλάσσει σταδιακά από τα εγωκεντρικά μας πάθη, τα οποία έχουν ως υπόβαθρο καλλιεργείας των τα ιδιαίτερα τάλαντα που μας δίνει ο Θεός, όπως η υγεία, η παιδεία, η αφθονία πλούτου και τιμών. Και όταν τα ιδιαίτερα αυτά γνωρίσματα και χαρίσματα αποδίδονται στον Θεό ευχαριστιακά και δεν τρέφουν την αλαζονεία, την οίηση, την περιφρόνηση του πλησίον, ανατέλλει στην ψυχή η ταπείνωση, η κορωνίς των ευαγγελικών αρετών.

Οφείλουμε να αποδεχτούμε τη δυσχέρεια του πνευματικού αυτού κατορθώματος στην καθημερινότητα των συμφερόντων, της απληστίας, του άγχους και των

παθών, της ποικίλης βίας ακόμη και μεταξύ παιδιών. Παρά ταύτα, δεν υπάρχει σπουδαιότερη προσπάθεια στη ζωή από την ανακαίνιση του εαυτού μας, του κρυπτού της καρδιάς ανθρώπου. Το ιερό και σωτήριο αυτό γεγονός της ζωής του χριστιανού, με την καταπολέμηση της φιλαυτίας, μας απαλλάσσει από την ψυχοπάθεια του εγωισμού και μας προικίζει με την εσωτερική κατάνυξη, την οποία βιωματικά κανένα σχολείο δεν μπορεί να διδάξει, κανένας πλούτος να εξαγοράσει, κανένα σκεύασμα να μεταγγίσει στο είναι.

Είναι δώρημα Θεού και η Εκκλησία μας το επικαλείται ιδιαιτέρως τις ημέρες των παραμονών των Χριστουγέννων, όπου προαναγγέλλεται η κένωση του Θεού διά της ενανθρωπήσεως του Χριστού, που είναι το παν της ζωής, όπως δίδασκε ο άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης. Άνευ Χριστού παραπαίει ο άνθρωπος σήμερα, παρά τις κατακτήσεις. Διανύουμε τον 21ο αιώνα και ο πλούσιος και ισχυρός άνθρωπος ετοιμάζει πολέμους αυτοκαταστροφής. Ο ένθεος άνθρωπος χαίρει διότι γνωρίζει ότι είναι εικόνα Θεού με την οποία μπορεί να ομοιωθεί μαζί Του. Αυτός ο λόγος της ομοιώσεως δεν είναι λόγος τυχαίος και παρακλητικός, αλλά λόγος ευαγγελικός και θείος.

Ο Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων μετέφερε, τέλος, προς τον Μητροπολίτη Κερκύρας και το πλήρωμα της τοπικής Εκκλησίας τις σεπτές ευχές της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και την πολύτιμη ευλογία της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως που ήταν είναι και θα είναι «λύτρον αντί πολλών», συνευχόμενος τη χαρά του Θεού και την παρηγορία της παρουσίας Του στις καρδιές όλων.

